

Thiên Quốc Nhạc Đoàn biểu diễn tại lễ khai mạc của Lễ hội Văn hóa Cá măng

Cao Hùng, Đài Loan: Các học viên mang thông điệp của Pháp Luân Đại Pháp đến Lễ hội Văn hoá Cộng đồng

Bài viết của Tôn Bác và Tô Vinh, phóng viên báo Minh Huệ ở Cao Hùng, Đài Loan

[MINH HUỆ] Lễ hội Văn Hoá Cá Măng thường niên đã được tổ chức ở Cảng Đánh cá Nam Liêu thuộc quận Mituo của thành phố Cao Hùng, Đài Loan, vào hai ngày 02-03 tháng 11 năm 2013. Thiên Quốc Nhạc Đoàn và Đội trống lung của các học viên Pháp Luân Công đã được mời đến biểu diễn tại buổi lễ khai mạc của lễ hội. Đây là năm thứ 8 các học viên Pháp Luân Công địa phương được mời tham dự lễ kỷ niệm.

Trong lễ hội, các học viên đã diễu hành dọc theo các đường phố nhộn nhịp, đi ngang qua khu chợ cá nổi tiếng, và biểu diễn trên sân khấu trước hiệp hội ngư dân. Ở bất cứ nơi nào mà họ đi qua, họ đều được chào đón với những tràng pháo tay nồng nhiệt.

Ông Trương Văn Sơn, lãnh đạo quận Mituo, đã ca ngợi Pháp Luân Công trong một bài phỏng vấn với Đài Phát

Thanh Cảnh Sát ở Cao Hùng, khi ông nói với thính giả nghe đài về lễ kỷ niệm của vụ mùa bội thu cá măng. Ông cũng nói với thính giả rằng các quan chức địa phương đã đề nghị mời nhóm Thiên Quốc Nhạc Đoàn nổi tiếng đến biểu diễn tại buổi lễ khai mạc. Ông tin rằng đây là lý do tại sao có nhiều người đến tham dự lễ hội đến vậy.

“Pháp Luân Công thật tuyệt, nó là môn tu luyện rất tốt. Nó dạy cho người ta trở thành người tốt và mang sức khỏe đến cho mọi người.” “Chúng ta nên quảng bá nó rộng rãi. Càng có nhiều người tu luyện môn này càng tốt.”

Ông Trương cũng rất ấn tượng bởi các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân của Pháp Luân Công. Ông nói rằng cuộc đàn áp của chế độ cộng sản Trung Quốc là đi ngược lại với thiên lý và sẽ bị trời trừng phạt; cuộc đàn áp sẽ sớm đi đến kết thúc. ◇

Úc: Phim “Trung Quốc Tự do: Lòng can đảm theo tín ngưỡng” được trình chiếu ở Brisbane

[MINH HUỆ] Bộ phim “Trung Quốc Tự do: Lòng can đảm theo tín ngưỡng” đã được trình chiếu tại rạp chiếu phim Sự kiện ở Brisbane, Úc vào ngày 13 tháng 11 năm 2013.

Theo trang web chính thức, bộ phim đạt giải thưởng “Trung Quốc Tự do: Lòng can đảm theo tín ngưỡng” kể về

câu chuyện của Jennifer Trịnh, một người mẹ, người từng là cựu thành viên Đảng cộng sản Trung Quốc, và cũng là người đã cùng với hơn 70 triệu người dân Trung Quốc tu luyện môn tín ngưỡng thuộc trường phái Phật gia cho đến khi chính phủ Trung Quốc ra lệnh cấm nó. Cảnh sát

mạng đã chặn được một bức thư điện tử và đẩy Jennifer vào tù vì đức tin của cô...

Ở một phương trời xa xôi, Tiến sĩ Charles Lee, một doanh nhân người Mỹ gốc Trung Quốc, muốn góp phần ngăn chặn cuộc bức hại bằng cách cố gắng đưa các thông tin không bị kiểm

(Còn nữa... trang2)

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi. Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Triển lãm Nghệ thuật Quốc tế Chân Thiện Nhẫn được tổ chức ở Zurich, Thụy Sĩ

[MINH HUỆ] Triển lãm Nghệ thuật Quốc tế Chân Thiện Nhẫn đã khai mạc ở Zurich, Thụy Sĩ, vào ngày 01 tháng 11 năm 2013, và sẽ được trưng bày trong vòng sáu tháng tiếp theo.

Silvia, một trong những khách tham quan triển lãm, đã nhận xét về các bức tranh mô tả cảnh Đảng Cộng sản Trung Quốc bức hại Pháp Luân Công, nói rằng chúng “đem lại cho mọi người hy vọng”, mặc dù các nạn nhân trong tranh đang bị tra tấn. Cô nói rằng các bức tranh mang một thông điệp mạnh mẽ: “Hãy dũng cảm, can đảm, và giữ vững niềm tin mạnh mẽ của bạn!”

Silvia đã hỏi nhiều câu hỏi về Pháp Luân Công và cuộc bức hại. Cô nói rằng cô sẽ tìm hiểu kỹ trên Internet về môn tu luyện và nhận xét: “Tôi hy vọng rằng các học viên ở Trung Quốc kiên định đức tin của họ và rằng nhiều người hơn sẽ ủng hộ họ.”

“Chúng tôi có thể cảm nhận được ý chí kiên định của các học viên Pháp Luân Công”

Nhiều khách tham quan nói rằng họ đã được truyền

cảm hứng bởi các học viên Pháp Luân Công trong các bức tranh. Họ nhận xét những điều như: “Có vẻ như họ sẽ không bao giờ từ bỏ niềm tin của mình” và “Các học viên có vẻ rất quyết tâm và lạc quan.”

Một thanh niên trẻ nói: “Tôi nghĩ các nghệ sỹ đã diễn tả chính xác cả nỗi đau và đức hạnh của các học viên Pháp Luân Công trong những bức tranh. Mặc dù các học viên rõ ràng là đang đau đớn, nhưng các nghệ sỹ lại chọn dùng một cách ôn hòa để truyền tải thông điệp của họ. Tôi nghĩ là cần một kỹ năng xuất sắc để làm nổi bật điều này.”

“Tôi có thể cảm nhận được từ các bức tranh rằng các học viên Pháp Luân Công cực kỳ kiên định trong niềm tin của mình và họ sẽ không bao giờ từ bỏ.”

“Triết lý của họ dường như được kết hợp bởi các ý tưởng: ‘Không bao giờ từ bỏ niềm tin của bạn!’ và ‘Không dao động; hãy kiên định đến cùng!’ Khi tôi nhìn thấy những người giữ vững đức tin của họ bất chấp việc bị tra tấn tàn bạo, tôi thực sự thấy đầy cảm hứng!” ♦

Ông chủ phân xưởng: “Nếu mọi người đều tập Pháp Luân Công thì xã hội sẽ tốt đẹp!”

Bài chia sẻ học viên từ Sơn Đông, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Tôi là một học viên ngoài tuổi 50, đang làm việc ở một phân xưởng sửa chữa xe ô tô. Ngày thứ hai tôi bắt đầu làm việc ở đó, cái giá đựng đồ ở gara đột nhiên đổ sập xuống. Khi tôi tỉnh lại, các giá đó nằm trên mặt đất và mọi thứ ở bên dưới đều bị vỡ. Tôi nằm bên ngoài những mảnh vỡ. Nếu ai đó bị giá sắt nặng như vậy đè lên, người đó sẽ bị thương nặng hoặc chết. Tôi chỉ cảm thấy đau một chút ở gót chân. Tôi liếc nhìn và thấy rằng gót chân bị chảy máu và xương bị lòi ra. Đồng nghiệp của tôi bắt đầu khẩn trương băng bó và nói tôi phải được đưa đến bệnh viện hoặc

họ sẽ gọi xe cứu thương.

Tôi nói: “Đừng bận tâm, đừng lo lắng.” Họ đã không nghe tôi, mà nâng tôi lên, và đưa tôi vào trong xe của ông ấy. Ông chủ cứ nói mãi rằng nó rất nguy hiểm nên chúng ta phải đến viện ngay. Sau khi bác sỹ đã khâu vết thương lại, tôi đã quả quyết với ông chủ rằng ông không cần phải mua thuốc men cho tôi hay trả chi phí cho bất kỳ mũi tiêm nào. Vì tôi quá khăng khăng nên ông chủ không có sự lựa chọn nào khác, đành đưa tôi về nhà.

Khi chúng tôi ở trên ô tô ông nói: “Anh có niềm tin, đúng không?” Tôi chia sẻ

với ông ấy tôi tin vào Chân-Thiện-Nhẫn và đã tu luyện Pháp Luân Công nhiều năm. Tôi nói với ông ấy rằng Pháp Luân Công dạy mọi người làm người tốt. Ông ấy có vẻ bất căng thẳng, nhưng vẫn còn lo lắng về vết thương của tôi.

Trong vài ngày sau đó, ông chủ đã gọi tôi vài lần để hỏi về tình hình hồi phục của tôi. 10 ngày sau, tôi nói với ông ấy rằng vết thương của tôi đã liền và tôi có thể trở lại làm việc. Ông chủ nói rằng vận hành xưởng sửa chữa nhiều năm và những việc tương tự đã xảy ra vài lần. Trong trường hợp như của tôi, xương bị trật ra và vết thương lại sâu, riêng thuốc

men đã mất từ 8 đến 10 nghìn nhân dân tệ, chưa kể đến chi phí bồi thường và lao động thay thế. Một số công nhân đã đòi ở lại bệnh viện. Ông nói: “Anh đã hồi phục rất nhanh. Anh không đòi hỏi bất cứ điều gì, mà cũng không nhận tiền. Tôi mong có được nhiều người như anh làm sao!”

Tôi đã tận dụng cơ hội để nói với ông ấy về tam thoái và vẻ đẹp của Đại Pháp. Ông ấy đã cảm động nhận xét rằng: “Pháp Luân Công thực sự là tốt, các học viên Pháp Luân Công rất tốt. Nếu mọi người đều tập Pháp Luân Công thì xã hội sẽ tốt đẹp. Pháp Luân Đại Pháp thật vĩ đại!” ♦

Tù nhân phạm tội hình sự được phóng thích sau khi chứng thực Pháp làm người tốt

Bài viết của một học viên Pháp Luân Công tại Bảo Kê, Sơn Tây

[MINH HUỆ] Năm 2001, tôi bị bắt giữ bất hợp pháp đến một trung tâm giam giữ ở một huyện lân cận. Trong khoảng thời gian này, tôi đã chứng kiến uy lực thần kỳ của Đại Pháp.

Trong tù có một người phạm tội hình sự, các lính canh đã chỉ định bà ấy là trại trưởng của trại giam. Bà ta luôn luôn gây khó dễ cho các tù nhân mới trong đó có tôi và một số học viên Pháp Luân Đại Pháp khác. Bà ta phi báng và đánh đập chúng tôi. Chúng tôi thường xuyên nhâm đọc các bài giảng trong Chuyên Pháp Luân và phát chính niệm cùng nhau. Bà thường lắng nghe chúng tôi và một cách vô thức bà cũng đã được nghe những lời giảng. Bà dần dần trở nên thiện hơn và ngừng tấn công

các tù nhân mới.

Vào cuối năm, các trung tâm giam giữ yêu cầu tất cả các tù nhân viết một báo cáo tự tưởng. Vị trại trưởng đã viết trong báo cáo của bà rằng: “Từ khi tôi biết các học viên Pháp Luân Công, những Pháp lý họ dạy cho tôi đã hoàn toàn cải biến tôi. Trước đây tôi thường sử dụng bạo lực để quản lý. Sau khi nghe những lời dạy của Đại Pháp tôi đã học được cách dùng thiện tâm đối đãi với người khác, dùng Chân-Thiện-Nhẫn yêu cầu bản thân, chân chính làm một người tốt. Chính là Pháp Luân Công đã dạy tôi phải làm người như thế nào.”

Một người nhắc nhở bà rằng báo cáo đó có thể ảnh hưởng tiêu cực đến bà. Bà ấy quả quyết: “Tôi không quan tâm.

Tôi chỉ nói lên sự thật. Pháp Luân Công dạy cho tôi làm người đó là sự thật.” Bà vẫn giữ báo cáo của mình.

Vài ngày sau đó, một lính canh đến và nói với trại trưởng rằng: “Quản giáo muốn nói chuyện với bà”. Mọi người đều lo lắng cho bà ấy. Bà nói: “Không cần lo lắng. Đây không phải là một vấn đề gì to tát cả”. Bà ấy trở lại ba mươi phút sau đó. Giây phút bước vào, bà ấy hào hứng nói với tất cả mọi người rằng bản án của bà đã bị hủy bỏ và bà có thể về nhà. Tất cả mọi người trong trại giam đều kinh ngạc vui vẻ chúc mừng cho bà.

Mọi người đều biết rằng nếu bị kết tội, bà phải đối mặt với khoảng thời gian từ 3 đến 7 năm tù. Niềm tin vào Pháp Luân Đại Pháp và thiện niệm

của bà đã giúp bà giải quyết vấn đề. Quả đúng là: Chỉ một niệm thiện đãi Đại Pháp, Trời sẽ ban hạnh phúc bình an!

Trong trung tâm giam giữ này các học viên đều hành xử tốt và giảng chân tướng cuộc bức hại Pháp Luân Công cho tất cả mọi người. Hầu hết các tù nhân đều công nhận Pháp Luân Đại Pháp là tốt. Các lính canh cho các học viên nhiều nước và thực phẩm. Các tù nhân khác có hai bữa ăn một ngày trong khi các học viên có ba bữa. Vào ban đêm, một số lính canh ca đêm nhờ các học viên dạy cho họ các bài công pháp Pháp Luân Đại Pháp. Ban ngày, một vài người trong số họ đã dành thời gian để ghé thăm nói chuyện với các học viên và cùng họ giao lưu thể hội. ◇

900 NGƯỜI DÂN VŨ HÁN KÝ TÊN YÊU CẦU TRẢ TỰ DO CHO HỌC VIÊN PHÁP LUÂN CÔNG LIỄU KIM CHI

Bài viết của phóng viên Minh Huệ tại tỉnh Hà Bắc, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Ngày 01 tháng 06 năm 2013, cô Liễu Kim Chi đến từ quận Giang Hạ, tỉnh Vũ Hán, cùng với ba học viên khác là Ngô Mai, Hồ Đông Sinh và Tôn Túc Anh đã bị cảnh sát thuộc Đồn Cảnh sát Sơn Pha bắt giữ khi đang lái xe tới Sơn Pha để phát tờ rơi giảng chân tướng về Pháp Luân Công.

Gia đình cô Liễu đã thuê luật sư để bào chữa nhưng Đệ Cảnh sát An ninh Quốc gia và hệ thống toà án của Trung Cộng đã gây cản trở. Hiện tại, 900 người dân ở quận Giang Hạ, tỉnh Vũ Hán đã ký tên thỉnh nguyện yêu cầu trả tự do cho cô Liễu Kim Chi.

Năm 1999, trong khi đang học trung học, cô Liễu mắc bệnh não, và đã điều trị ở nhiều nơi mà không khỏi, công việc học tập phải dừng lại. Cô

nghe nói Pháp Luân Đại Pháp có thể chữa bệnh khỏe người, và đã bắt đầu luyện tập. Các bài công pháp đã giúp cô nâng cao sức khỏe, tiếp tục đi học đại học và sau đó làm tốt công việc ở Viện Quy hoạch thành phố quận Giang Hạ ở thành phố Vũ Hán. Cô tuân theo nguyên lý Chân Thiện Nhẫn trong cuộc sống hàng ngày và luôn hoàn thành xuất sắc công việc cũng như có tâm lòng nhân hậu. ◇

900 chữ ký và dấu vân tay của người dân quận Giang Hạ

(Tiếp theo trang 2)

Úc: Phim “Trung Quốc Tự do: Lòng can đảm theo tín ngưỡng” được trình chiếu ở Brisbane

duyet lên đài truyền hình do nhà nước kiểm soát. Ông đã bị bắt ở Trung Quốc và bị kết án ba năm cải tạo trong một nhà tù nơi ông bị cưỡng bức lao động...”

Do vé được bán hết, nên các nhà tài trợ đã quyết định tăng thêm số buổi chiếu phim. Sau buổi chiếu, Jennifer Trịnh, nhân vật chính trong phim, đã trả lời các câu hỏi của khán giả.

Những vị khách đến buổi chiếu phim bao gồm đại diện từ Hiệp hội Luật sư Nhân quyền Úc, Tổ chức Ân xá Quốc tế, Hội đồng Tây tạng Úc, và những người đến từ lĩnh vực y tế, các doanh nhân, và các hãng truyền thông cộng đồng.

Ông Steven Kiem đến từ Hiệp hội Luật sư Nhân quyền Úc đã rất xúc động bởi bộ phim. Ông nói rằng các luật sư nên lên tiếng cho các học viên Pháp Luân Công giống như những gì ông David Kilgour, một luật sư nhân quyền người Canada, đã làm, bởi lên tiếng cho Pháp Luân Công chính là đấu tranh cho nhân quyền.

Ông Camille Furtado đến từ Tổ chức Ân xá Quốc tế tin rằng bộ phim phơi bày nhiều vi phạm nhân quyền ở Trung Quốc. Ông nói rằng Tổ chức Ân xá Quốc tế có thể giúp người dân bên ngoài Trung Quốc biết về những gì đang diễn ra ở Trung Quốc, và gây áp lực lên chính phủ Trung Quốc để cải thiện tình trạng nhân quyền ở đó.

Nhiều người trong số khán giả đã bị sốc khi nghe về tội ác mô cướp nội tạng. Một doanh nhân nói rằng ông có nhiều đối tác kinh doanh ở Trung Quốc, vì thế thật quan trọng khi ông biết điều gì thực sự đang diễn ra ở đó. Bộ phim đã cho ông thấy nhiều thứ mà ông không biết, và ông đánh giá cao nó. ◇

TỪ CHUYỆN BIỆN HÒA HIẾN NGỌC GIÚP THỂ NHÂN THẤU RÕ LỜI DỐI TRÁ VÀ VỤ KHỔNG CỦA ĐẢNG CỘNG SẢN TRUNG QUỐC

Bài viết của một học viên ở Trung Quốc

[MÌNH HUỆ] Nhiều người Trung Quốc đều biết cổ sự “Ngọc bích họ Hòa”. Biện Hòa, người nước Sở trong thời Xuân Thu (771-476 BC), đã tìm thấy một viên ngọc bích thô ẩn trong một hòn đá ở núi Sở và dâng nó cho vua Sở Lệ Vương. Lệ Vương cho một thợ làm ngọc kiểm tra, và người đó nói: “Nó chỉ là một hòn đá.” Lệ Vương đã buộc tội Biện Hòa nói dối và chặt chân trái của ông ấy.

Sau khi Lệ Vương qua đời, Võ Vương lên ngôi. Sau đó Biện Hòa lại dâng viên ngọc thô cho vị vua mới, và ông cũng cho một thợ làm ngọc kiểm tra. Người thợ kết luận: “Nó chỉ là một hòn đá.” Sau đó Võ Vương đã cắt chân phải của Biện Hòa.

Sau khi Võ Vương qua đời, Văn Vương lên ngôi. Biện Hòa đã ôm viên ngọc và khóc ba ngày đến cạn nước mắt. Văn Vương cho người đến hỏi Biện Hòa: “Nhiều người trong nước bị trừng phạt bằng cách chặt chân. Tại sao chỉ có ông là người khóc thảm như thế?” Biện Hòa trả lời: “Tôi không buồn vì chân bị chặt. Tôi buồn vì viên ngọc bị nhầm lẫn với một hòn đá và người chân thật bị nhầm lẫn là kẻ nói dối.”

Văn Vương đã cho một người thợ đập vỡ tảng đá, và họ tìm thấy một mảnh ngọc bích tuyệt vời vô giá, sau này được biết đến là “Ngọc bích họ Hòa”

Biện Hòa đã dâng viên ngọc hai lần, và bị trừng phạt tàn nhẫn và bị tàn tật suốt đời. Tuy nhiên, bất chấp hoàn cảnh, ông vẫn vững tin vào điều ông biết, và cuối cùng sự thật về viên ngọc đã được khám phá. Tất nhiên nhiều người có thể nghĩ: “Lệ Vương và Võ Vương thật nguốc vì nhầm lẫn viên ngọc là hòn đá. Biện Hòa đã bị phạt oan vì kiên định vào điều ông tin tưởng.”

Một số người thậm chí nghĩ: “Nếu tôi là vua, tôi chắc chắn không nguốc như Lệ Vương và Võ Vương.” Thật ra, hầu hết chúng ta đều có một ý thức về công lý và tin rằng chúng ta sẽ làm tốt nhất trong một tình huống như thế.

Tuy nhiên, trong suốt lịch sử, người ta thường phát hiện rằng họ bị lạc giữa những lời dối trá và vu khống, đem đến các khổ nạn không cần thiết cho những người tốt. Ngày nay, cuộc bức hại Pháp Luân Công của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) lại một lần nữa tạo ra sự dối trá, phi báng và vu khống. Các học viên Pháp Luân Công đã phải chịu nhiều đau khổ: đối mặt với sự hiểu lầm và chế nhạo của người dân, bị đưa đến các trại lao động và nhà tù, tra tấn, bị mô cướp nội tạng, và thậm chí bị chết.

Tuy nhiên, vượt qua tất cả, các học viên vẫn kiên định cho người dân Trung Quốc và thế giới thấy được viên ngọc bích quý giá nhất – các nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Sau đây là một vài câu chuyện của các học viên Pháp Luân Công giúp thể nhân nhìn thấu lời giả dối và vu khống của ĐCSTQ – giúp con người thấy được viên ngọc bích.

Một cái nhìn không đối đối với viên ngọc quý

Học viên A, một phụ nữ lớn tuổi, đã bị kết án một năm lao động cưỡng bức vào năm 2002 vì từ chối từ bỏ niềm tin vào Pháp Luân Công. Trong lúc bị giam, bà biết rằng bạn thân của một bạn tù, B, là bạn của trưởng Phòng 610 (phụ trách việc bức hại các học viên Pháp Luân Công) ở địa phương. Học viên A quyết định giúp người trưởng Phòng 610 biết chân tướng về Pháp Luân Công sau khi bà ra ngoài.

Học viên A biết rằng B có cụ nhà đang bị bệnh gan nghiêm trọng và cần bảo mẫu nên sau khi được thả, bà đã đến đó làm bảo mẫu.

Chồng của B là một doanh nhân rất thành đạt và họ sống trong một căn nhà lớn. Nhưng họ không cho A ở trong phòng riêng mà để bà ngủ trên sàn nhà trong phòng của người bệnh. Thời tiết nóng bức nhưng máy điều hòa, quạt điện lại không được sử dụng, thậm chí mở cửa sổ cũng không được phép do tình trạng của bệnh nhân. Cơ thể bệnh nhân bốc lên một mùi nặng nề và còn thường xuyên bị nôn mửa và tiêu chảy.

Sau khi chồng của B biết A là học viên Pháp Luân Công, ông ấy thường xuyên la mắng bà và tìm nhiều cách làm nhục bà. Tuy nhiên, bà vẫn đặt tâm chăm sóc bệnh nhân và tận dụng mọi cơ hội giải thích về Pháp Luân Công

với cặp vợ chồng.

Sau sáu tuần, B rút cuộc đã đồng ý rằng Pháp Luân Công là tốt, thậm chí sau đó còn tu luyện Pháp Luân Công. Chồng B cũng tự nguyện cung cấp 2.000 nhân dân tệ cho học viên A để làm tài liệu Pháp Luân Công nhằm giúp nhiều người hơn nhìn thấu lời dối trá của ĐCSTQ. Ngay sau đó, trưởng Phòng 610 đã biết chân tướng về Pháp Luân Công và cũng thay đổi thái độ của ông ấy.

Đừng thờ ơ với vẻ ngoài tầm thường và đơn giản

Có một câu chuyện nổi tiếng về một cậu bé và con cá nhỏ: Khi thủy triều lên, nhiều con cá nhỏ mắc kẹt trên bờ biển. Khi thủy triều rút, một cậu bé sống gần đó luôn đến bãi biển và nhặt từng con cá nhỏ ném xuống biển. Ngày qua ngày, năm này qua năm khác, cậu không hề dừng việc này lại. Có người từng nói với cậu: “Cậu có thể ném chúng trở lại biển vào ngày hôm nay, nhưng ngày mai nhiều con cá hơn sẽ bị đánh ngược trở lại bờ biển. Sao cậu lại làm một việc vô nghĩa thế?” Cậu bé trả lời đơn giản: “Tôi biết.” Người đó lại hỏi: “Tại sao cậu vẫn làm? Ai sẽ quan tâm việc này chứ?” Cậu bé đáp lại khi nhặt những con cá lên và ném chúng trở lại biển: “Con cá này quan tâm. Con này cũng vậy. Con này cũng quan tâm.”

Câu chuyện này nhắc tôi nhớ lại một cô gái sắp tốt nghiệp đại học và sẽ tiếp tục học ở nước ngoài tại Hà Lan. Sau khi biết chân tướng về Pháp Luân Công và thoái ĐCSTQ, cô không thể kiềm chế niềm vui của mình và thốt lên: “Ôi chao! Tôi đã có được một cuộc sống mới!” Thật vậy, cô đã có cuộc sống mới.

Các học viên Pháp Luân Công đã thực hiện vô số những nỗ lực chu đáo và kiên nhẫn để giúp người Trung Quốc nhận ra rằng Pháp Luân Đại Pháp là tốt. Những học viên này cũng giống như cậu bé trên bờ biển, ngày qua ngày giáng chân t ư ớ n g về cuộc bức hại để cứu n h i ề u người nữa.

